

5.7.2013

YM028:00/2011

Jakelussa mainitut

Viite
Hänvisning

Luonnos valtioneuvoston asetukseksi eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta

Asia
Ärende

Lausuntopyyntö asetustalonnoksesta

Ympäristöministeriö pyytää lausuntoanne nitraattiasetuksen uudistamiseksi asetetun työryhmän laatimasta ehdotuksesta valtioneuvoston asetukseksi eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta. Ehdotetulla asetuksella korvattaisiin voimassa oleva valtioneuvoston asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000), jäljempänä nitraattiasetus.

Ympäristöministeriö asetti lokakuussa 2011 työryhmän valmistelemaan nitraattiasetuksen uudistamista. Työryhmän tehtäväksi annettiin laatia ympäristöministeriölle ehdotus uudistetusta nitraattiasetuksesta. Toimeksiannossa edellytettiin, että asetuksen tulee olla tulkinnallisesti selkeä, ja työssä tulee ottaa huomioon Euroopan yhteisön komissiolta saatu palaute.

Uudistustyön pari alulle nykyisen nitraattiasetuksen tulkintaan liittyvät epäselvyydet ja asetuksen selkeyttämistarve sekä EU komission vaatimukset koskien nitraattidirektiivin täytäntöön panna jäsenvaltioissa. Erityisesti komissio on kiinnittänyt huomiota nitraattidirektiivin edellyttämän toimenpideohjelman tarkistamiseen. Direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot tarkistavat toimenpideohjelmansa joka neljäs vuosi. Suomessa toimenpideohjelma on pantu täytäntöön nitraattiasetuksella, jota ei ole muutettu sitten sen antamisen vuonna 2000.

Komissio on edellyttänyt jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota toimenpideohjelmissaan entistä paremmin lannoitusaikeisiin, erityisesti lannoitteiden syyslevitykseen, typen enimmäismääriin ja lannoitteiden levittämiseen kalteville pelloille. Komissio on myös esittänyt, että jäsenvaltiot säätäisivät myös fosforilannoitteiden käytön enimmäismääristä.

Kansallisesti nitraattiasetuksen uudistamista ja selkeyttämistä on edellytetty yhtenä toimenpiteenä valtioneuvoston 2009 antamassa päätöksessä vesienhoitosuunnitelmista vuoteen 2015.

Asetusehdotuksessa lannan ja lannoitteiden varastointia ja käyttöä koskevia säännöksiä tiukennettaisiin. Samaan aikaan valmisteilla olevassa maa- ja metsätalousministeriön maaseudun kehittämissuunnitelmaluonnoksessa esitetään investointitukia lantalojen rakentamiseen ja kattamiseen, etäsailliojen rakentamiseen sekä lannan käsittelyjärjestelmien hankintaan. Lisäksi maatalouden ympäristökorvausjärjestelmässä ehdotetaan tuettavaksi lannan levitystä kasvukaudella ja lietelannan sijoittamista peltoon.

Lannoitteiden syyslevitystä koskevien tiukennusten rinnalla ympäristöministeriö selvittää ympäristönsuojelulain uudistamisen yhteydessä edellytykset lisätä ympäristönsuojelulakiin säännös, joka mahdollistaisi tietyissä tilanteissa poiketa asetuksessa annetuista lannoittamisen aikarajoista. Tällainen tilanne voi aiheutua esimerkiksi siitä, että lannoitteita ei päästä levittämään kasvukaudella poikkeuksellisen runsaista sateista johtuen. Tavoitteena on siis yhtäältä kohdentaa lannoitteiden hyödyntämistä kasvien kasvukaudelle ravinteiden huuhtoutumisen ehkäisemiseksi ja toisaalta luoda joustavampi järjestelmä, jossa voidaan paremmin huomioida poikkeuksellisten sääolosuhteiden aiheuttamat haasteet lannoitteiden levittämiselle ja varastoinnille.

Asetusta valmistelleen työryhmän tahot eivät päässeet yksimielisyyteen esityksen sisällöstä. Ehdotuksesta annetut eriävät mielipiteet ovat lausuntopyynnön liitteenä. Ympäristöministeriö täydensi vielä asetusluonnoksen muistiota eriävien mielipiteiden jättämisen jälkeen muistion johdantokappaleen ja vaikutusten arviointia koskevien kappaleiden osalta. Niihin mahdollisesti liittyviä huomioita työryhmän jäsenet eivät siten ole voineet tuoda esiin antamissaan eriävissä mielipiteissä.

Lisäksi eriävissä mielipiteissä esiin tuotu, luonnoksen 5 §:n 4 momentin tulkintaan liittyvä epäselvyys, on korjattu. Epäselvyyttä aiheuttanut asia koski lantaa vastaanottavan tilan lannan varastointivaatimuksia. Edellä mainittua 5 §:n 4 momenttia tarkennettiin siten, että siitä kävisi selkeämmin ilmi, että tilalta, jolla ei kerry lantaa eläintenpidosta, mutta joka vastaanottaa lantaa levitettäväksi ja varastoi sitä enintään kuukauden ajan pellossa levitystä odottamassa, ei vaadita erillistä lantalaa. Edellytyksenä tuolloin on, että lannan kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 %:ia ja lanta peitetään asianmukaisesti valumien estämiseksi. Tarkennuksella ei muutettu asetuksen sisältöä, mutta pyrittiin selkiyttämään asetuksen muotoilua vastaamaan paremmin työryhmän tarkoittamaa tavoitetta.

Ympäristöministeriö varaa tahoille aikaa lausuntojen antamiseen kaksi kuukautta. Lausunnot tulee toimittaa ympäristöministeriön kirjaamoon osoitteeseen kirjaamo.ym(at)ymparisto.fi keskiviikkoon 4. syyskuuta 2013 mennessä. Lausuntoajassa on huomioitu yleiseen lomakautteen osuva lau-sunnoille lähettämisen ajankohta varaamalla tahoille riittävä aika perehtyä luonnoksen sisältöön ja asiasta lausumiseen.

Ympäristöministeriö analysoi lausunnoissa annetun palautteen, laatii niistä yhteenvedon ja kutsuu tämän jälkeen luonnosta valmistelleen työryhmän koolle viimeistelemään esitystä.

Ylijohtaja

Timo Tanninen

Ympäristöneuvos

Tarja Haaranen

Lisätietoja:

Työryhmän sihteeri, ylitarkastaja Mikko Jaakkola, Varsinais-Suomen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, P. 040 769 9031. mikko.j.jaakkola(at)ely-keskus.fi

Työryhmän puheenjohtaja, ympäristöneuvos Tarja Haaranen, ympäristöministeriö, P. 0400 915 242 tarja.haaranen(at)ymparisto.fi (12.8.2013 lukien)

Työryhmän jäsen, erityisasiantuntija Leena-Marja Kauranne, ympäristöministeriö, P. 050 368 1771 leena-marja.kauranne(at)ymparisto.fi (12.8.2013 lukien)

JAKELU:

Maa- ja metsätalousministeriö
Sosiaali- ja terveysministeriö
Suomen ympäristökeskus
Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten E- ja Y- vastuualueet
Aluehallintovirastot
Maaseutuvirasto
Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus
Kuntaliitto
Maa- ja metsätaloustuottajien keskusliitto ry
EVIRA
ProAgria
Pihvikarjaliitto ry
Perunantutkimuslaitos PETLA ry
Sokerijuurikkaan tutkimuskeskus
Suomen luonnonsuojeluliitto ry
Natur och Miljö r.f.
WWF Suomi
Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f.
Helsingin Yliopiston agroekologian laitos

Valtioneuvoston asetus

eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta

Annettu Helsingissä päivänä kuuta 201_

1 §

Tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi (91/676/ETY) vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta.

Asetuksella pannaan täytäntöön nitraattidirektiivin tarkoittama toimenpideohjelma ja hyvän maatalouskäytännön ohjeet.

Asetuksen tavoitteena on ehkäistä ja vähentää lannoittamisesta, lannan sekä tässä asetuksessa tarkoitettujen muiden lannoitteiden varastoinnista ja käsittelystä sekä eläintuotannosta aiheutuvia päästöjä pinta-vesiin, pohjavesiin, maaperään ja ilmaan.

2 §

Soveltaminen

Tätä asetusta sovelletaan maa- ja puutarhatalouden harjoittamisessa koko maassa.

Asetusta sovelletaan lannan sekä lannoitevalmistelain (539/2006) ja sen nojalla annetun lannoitevalmisteasetuksen (MMM 24/11) mukaisten lannoitevalmisteiden, ei kuitenkaan kalkitusaineiden, käyttöön, varastointiin ja levittämiseen sen lisäksi, mitä lannoitevalmistesäädöksin ja sivutuoteasetuksella (EY No 1069/2009) ja

sen nojalla annetuin kansallisin säädöksin on säädetty.

Lisäksi asetusta sovelletaan muihin maatilalla syntyviin lannoitteena sellaisenaan tai käsiteltyinä käytettäviin orgaanisiin sivujakeisiin.

Lannoitevalmisteiden raaka-aineita ja sellaisenaan lannoitevalmisteena käytettäviä sivutuotteita, niiden käsittelyä, käyttöä ja hävittämistä koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi terveydensuojelulaissa (763/1994), ympäristönsuojelulaissa (86/2000), jätelaissa 646/2011) ja maa-aineslaissa (555/1981). Eläimistä saatavista lannoitevalmisteista ja niiden raaka-aineita koskevista vaatimuksista säädetään lisäksi eläintautilaissa (55/1980).

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

jaloittelualueella

eläinsuojan välittömässä yhteydessä sijaitsevaa tiivispohjaista aluetta, jota käytetään säännöllisesti eläinten jaloitteluun ja jolta kerätään lanta ja valumavedet talteen.

kelluvalla katteella

liete- ja virtsasäiliön tai muun vastaavan säiliön nesteen pinnalle vähintään 10 cm paksuiseksi kerrokseksi tasaisesti levitettyä katetta, kuten esimerkiksi turvetta, kevytsoraa, polystyreenirakeita tai -soraa tai muuta vastaavaa irtomateriaalia tai kellu-

vaa levymäistä katetta. Kelluvaksi katteeksi voidaan katsoa myös-naudan lietelanta silloin, kun se on kuorettunut.

kiinteällä katteella

lietelanta- ja virtsasäiliön tai muun vastaavan säiliön nestepinnan yläpuolella olevaa kiinteästi asennettua katetta, joka estää sadeveden pääsyn säiliöön ja vähennetään kaasujen haihtumista.

kompostoinnilla

lannan ja muiden orgaanisten materiaalien käsittelyä hapellisissa olosuhteissa tasalaatuisesti kompostiksi.

kuivalannalla

lantaa, josta virtsa on erotettu. Kuivalannaksi katsotaan myös kuivikelantaa eli lantaa, jossa virtsa on imeytynyt kuivikkeeseen sekä lannasta tai mädätetystä lannasta separoimalla erotettu kuivajae.

kuivikepohjalla

eläinsuojan pohjaa peittävää, lantaa ja virtsaa sitovaa kuivikekerrosta, jonka vaihtoväli on useita kuukausia ja johon lisätään kuivikkeita tarvittaessa.

lannalla

käsitlemätöntä ja maatilalla käsiteltyä tuotantoeläinten sontaa ja/tai virtsaa, joka voi sisältää myös kuiviketta ja vettä.

lannoitteilla

orgaanisia ja epäorgaanisia aineita ja valmisteita, jotka on tarkoitettu edistämään kasvien kasvua tai parantamaan sadon laatua ja joiden vaikutus perustuu pääkasvinravinteisiin.

liukoisella typellä

veteen tai laimeaan suolaliuokseen liukenevaa ammonium-, nitraatti- ja liukoista typpeä.

kokonaistypellä

orgaanisista lannoitevalmisteista, sivuja-keista ja lannasta määritettyä typpeä, joka sisältää orgaanisen ja epäorgaanisen typen.

maa- ja puutarhataloudella

nautojen, sikojen, hevosten, siipikarjan, lampaiden, turkiseläinten tai muiden tuotantoeläinten kasvattamista ja pitämistä, maatalous-, puutarha- ja peltoenergiakasvien viljelyä sekä pellon muuta maatalouskäyttöä.

muokkauksella

lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevityksen jälkeen tehtävää sekoittamista peltoon riittävään syvyyteen tarkoitukseen soveltuvalla muokkauslaitteella.

orgaanisella lannoitevalmisteella

lannoitevalmisteasetuksen (MMM 24/11) liitteessä I lukujen IB (orgaaniset lannoitteet), IC (orgaaniset kivennäislan-noitteet, 3A2 (orgaaniset maanparannusai-neet) ja 3A5 (maanparannusaineina sellai-senaan käytettävät sivutuotteet) mukaisia lannoitevalmisteita. Orgaanisilla lannoite-valmisteilla tarkoitetaan tässä asetuksessa myös jäljempänä määritettyjä orgaanisia sivujakeita.

orgaanisilla sivujakeilla

maa- ja puutarhatalouden harjoittamises-sa muodostuvia kiinteitä ja nestemäisiä or-gaanisia jakeita, jotka eivät ole lannoite-valmisteita, kuten säilörehun puristeneste ja jaloittelualueiden valumavedet ja niiden lietteet;

pohjavesialueella

geologisin perustein rajattavissa ole-vaa aluetta, jolla sijaitseva maaperän muodostuma tai kallioperän vyöhyke mahdollistaa merkittävän pohjaveden virtauksen tai vedenoton;

pohjavesialueen maaperäselvityksellä

selvitystä pohjavesialueen ominaisuuksista, joita ovat esimerkiksi maalajit ja niiden kerrostuneisuus, vedenläpäisevyys, pohjaveden korkeus ja virtaussuunnat.

sijoittamisella

lietelannan, virtsan ja nestemäisten or-gaanisten lannoitevalmisteiden levittämistä laitteella, joka leikkaa pellon pintaan viil-lon lietelannan, virtsan tai lannoitevalmis-teen valuttamista tai ruiskuttamista varten. Viillon on oltava niin syvä, että kerralla levitettävä määrä voi sitä kautta pääosin imeytymään maahan.

talousvesikäytössä olevalla kaivolla

vedenhankintaa varten tehty, pohjave-teen ulottuva kaivanto tai porauskuilu, jos-ta saatavaa vettä käytetään kotieläin- tai kotitalouden tarpeisiin sekä kotipuutarhan kasteluun.

tiivispohjaisella

tiivyydeltään vähintään asfalttia tai maabetonia vastaavaa pintaa, rakennetta tai ainetta.

tulvanalaisella alueella

alueita, jotka jäävät tulvan alle useammin kuin keskimäärin kerran 20 vuodessa.

työteknisellä ja hygieenisellä syyllä

työteknisellä syyllä esimerkiksi poikkeuksellista kelistä ja lantalaiteiden rikkoutumista ja hygieenisellä syyllä esimerkiksi lannan sisältämää taudinaiheuttajaa, kuten salmonellaa, yersinia tai listeriaa.

valtaojalla

kaivettua avouomaa, jonka tarkoituksena on kerätä kuivatusalueen piiri-, sarka- ja salaojista tulevat vedet sekä yläpuoliselta valuma-alueelta tulevat vedet ja johtaa ne pois kuivatusalueelta.

vesistöllä

järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesialuetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoisia vesialuetta; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdetä.

vesitiiviillä

vesitiiviillä materiaalilla nestetiivistä asfalttia ja SFS-EN 13361-standardin mukaisia georisterakenteita. Betonin tulee olla vähintään C35/45-luokkaa ja säänkestävää.

ulkotarhalla

aidattua, jaloittelualuetta laajempaa aluetta, jossa eläimiä kasvatetaan yleensä ympärivuotisesti. Ulkotarhassa sijaitsevat sääsuoja, makuualue sekä ruokinta- ja juomapaikat. Ulkotarha-alue voi sisältää jaloittelualueen tiivispohjaisen osan.

4 §

Eläinsuojien ja rakennelmien sijoittaminen

Eläinsuojia tai, lannan, ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilaa, tuotantoeläinten jaloittelualueita ja ulkotarhojen ruokinta- ja juotto- paikkoja ei saa sijoittaa:

- 1) pohjavesialueelle, jollei

maaperäselvitysten perusteella osoiteta, että tällaiselle alueelle sijoittaminen ei aiheuta

pohjavesien pilaantumista tai sen vaaraa;

2) tulvanalaiselle alueelle;

3) alle 50 metrin etäisyydelle vesistöstä, talousvesikäytössä olevasta kaivosta tai lähteestä;

4) alle 25 metrin etäisyydelle valtaojasta.

5 §

Lannan varastointi

Tilalla, jolla kertyy lantaa tuotantoeläinten pidosta, tulee olla lannan varastointitila (*lantala*). Varastointitilan tulee riittää vähintään 12 kuukauden aikana kertyvälle lannalle. Noudatettavat vähimmäistilavuudet eri lantalajeille on esitetty liitteessä 1.

Lannan varastointitilavuuden laskemisessa voidaan ottaa huomioon viljelijöiden yhteiset lantalat ja pihattojen kuivikepohjat sekä samana laidunkautena enintään neljän kuukauden aikana laiturille jäävä lanta. Lantalan tilavuudesta voidaan poiketa, jos lantaa luovutetaan sellaiselle hyödyntäjälle, joka voi vastaanottaa sitä ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan myönnetyt luvun perusteella tai lantaa luovutetaan toiselle tilalle edellä 1 momentissa säädettyllä tavalla varastoitavaksi lantalassa.

Jos tilalla kertyy varastoitavaa kuivalantaa enintään 20 m³ vuodessa, voidaan lanta varastoida siirtolavalla tai muulla vastaavalla tiivisrakenteisella alustalla, joka on katoksessa tai joka voidaan kattaa peitteellä.

Myös tilalla, joka ottaa vastaan ja varastoi lantaa, tulee olla lantala, joka mitoitetaan vuosittain vastaanotettavan määrän mukaan. Erillistä varastointitilaa ei kuitenkaan edellytetä tilalta, jolla lantaa ei kerry eläinten pidosta ja joka vastaanottaa ja varastoi lantaa pellolla levitystä odottamassa jäljempänä 5 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Tilalla kertyvää ja vastaanotettavaa lantaa voidaan varastoida pellolla enintään kuukauden ajan levitystä odottamassa, mi-

käli lannan kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 % ja se on asianmukaisesti peitetty valumien estämiseksi. Lantaa ei saa varastoida pellolla 10 § 3 momentissa määrättyinä aikana.

Lannan aumakompostoinnissa ja kompostin jälkikypsytyksessä noudatetaan mitä jäljempänä 6 §:n 1 momentissa on säädetty.

6 §

Orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointi

Pakkaamattomana toimitettavia orgaanisia lannoitevalmisteita vastaanottavalla tilalla tulee olla joko vastaanotettavan määrän mukaan mitoitettava erillinen varastointitila, tai orgaaniset lannoitevalmisteet on varastoitava tiivispohjaisella alustalla. Nesteiden pääsy ympäristöön tulee estää alustan muotoilulla, riittävällä kuivikkeiden käytöllä tai johtamalla nesteet vesitiiviiseen umpisäiliöön. Lannoitevalmisteet on tarvittaessa peitettävä joko peitteellä tai vähintään 10 cm:n turve- tai muulla vastaavalla kerroksella valumien ja haihtumisen estämiseksi.

Orgaanisten lannoitevalmisteiden varastoinnissa noudatetaan lisäksi mitä edellä 5 §:n 5 momentissa on säädetty lannan varastoinnista pellolla levitystä odottamassa.

Jalostelualueiden valumavedet ja säilörehun valmistuksessa syntyvä puristeneste on otettava talteen ja varastoitava tiiviissä säiliössä, ellei niitä käsitellä erillisessä puhdistamossa.

7 §

Varastointia koskevat rakenteelliset vaatimukset

Lannan ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilojen, lantakourujen ja muiden lannan johtamiseen sekä kompostointiin ja mädätykseen

tarkoitettujen rakenteiden tulee olla vesitiiviitä.

Lietelantalat ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilat tulee kattaa kiinteällä tai kelluvalla katteella ammoniakkipäästöjen ja hajuhaittojen vähentämiseksi. Kuivalannan ja kuiva-ainepitoisuudelta sitä vastaavan orgaanisen sivujakeen ja orgaanisen lannoitevalmisteen varastointitila tulee kattaa tai varastoitava aine peittää siten, että sadevesien pääsy varastointitilaan estetään.

Rakenteiden ja laitteiden tulee olla sellaisia, ettei lannan tai orgaanisten lannoitevalmisteiden siirron, käsittelyn ja varastointitilan tyhjennyksen aikana tapahdu vuotoja. Kuormaaminen tulee tehdä tiivispohjaisella alustalla.

Pysyvien ruokinta- ja juottopaikkojen tulee olla katettuja ja tiivispohjaisia ja niille kertyvä lanta on poistettava riittävän usein.

8 §

Kuivalannan varastointi poikkeustilanteessa

Kuivalantaa, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 %, voidaan poikkeuksellisesti, työtekniikan tai hygieenisen syyn niin vaatiessa, varastoida aumassa (*lantapatterissa*), jos varastoinnista ei aiheudu vesistön pilaantumista tai sen vaaraa. Kuivalannan varastointi aumassa pohjavesialueella ja tulva-alueella on kielletty. Kuivalannan varastointi aumassa on kielletty 16.10. – 31.1. Aumaan varastoitua kuivalantaa on levitettävä auman perustamisvuonna 1.4. – 15.10.

Auma on sijoitettava kantavalle maalle tasaisen peltolohkon keskelle tai loivasti kaltevalla pellolla lähelle pellon yläreunaa. Aumaa ei saa sijoittaa alle 100 metrin etäisyydelle vesistöstä, valtaojasta tai talousvesikaivosta eikä alle 5 metrin etäisyydelle ojasta.

9 §

Ilmoitus kuivalannan varastoinnista poikkeustilanteessa

Kuivalannan varastoinnista aumassa tulee tehdä ilmoitus 30 vuorokautta etukäteen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka tarkastuksen suoritettuaan voi antaa asiasta tarvittavia määräyksiä ympäristönsuojelulain 84 §:n nojalla. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tulee vuosittain raportoida edellä tarkoitetuista ilmoituksista elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

10§

Lannoitteiden käyttö

Lannoitteet on levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjaan tiivistymisvaaraa ole.

Lannoitettaessa otetaan huomioon keskimääräinen satotaso, viljelyvyöhyke, viljelykierto ja pellon viljavuusluokka.

Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen pellolle on kielletty 1.11. - 31.3. Niitä ei saa koskaan levittää lumipeitteeseen tai routaantuneeseen eikä veden kyllästämään maahan.

Pellon pintaan levitettävä lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet on muokattava maahan vuorokauden sisällä, lukuun ottamatta levitystä kasvustoon letkulevittimellä tai hajalevityksenä.

Nurmipeitteisenä talven yli pidettävälle peltolohkoille lantaa ja orgaanista lannoitevalmistetta saa 31.8. jälkeen levittää vain sijoittamalla.

Lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin

leveydellä pellon osilla, joiden kaltevuus vesistöön päin ylittää kaksi prosenttia ja lisäksi kaikilla muilla pellon osilla, joiden kaltevuus ylittää kuusi prosenttia, lantaa ja orgaanisia lannoitevalmisteita saa levittää vain sijoittamalla tai muokkaamalla ne maahan 12 tunnin sisällä levityksestä.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30—100 metrin levyinen vyöhyke, jota ei lannoiteta lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla.

Tätä pykälää noudatetaan myös 6 §:n 3 momentissa mainittujen säilörehun puristenesteiden ja jaloittelualueiden valumavesien käyttöön lannoitteena.

11 §

Typpilannoitemäärät

Tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa vuosittain levitettävä kokonaistypen määrä saa olla enintään 170 kg/ha.

Pelto- ja puutarhakasvien viljelyä koskevat lisäksi liukoisen typen enimmäislannoitusmäärät. Liukoisen typen enimmäismääriin sisältyy epäorgaanisissa lannoitteissa, tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa annettava liukoinen typi. Liukoisen typen vuotuiset enimmäismäärät (kg/ha) eri kasveille ovat seuraavat:

Kasvi	Kivennäismaat	Eloperäiset maat
Ohra ja kaura, seosviljat	160	120
Kevätvehnä	170	130
Syysruis *	160	120
Kevätruus	160	120
Syysvehnä, ruis- vehnä ja speltti- vehnä	200	140
Muut viljat ja niiden seokset	160	120
Nurmet	250	210
Syysrypsi ja syys- rapsi **	200	160
Kevätrypsi, ke- vätrapsi	170	130
Pellavat, maissi, öljyhamppu, au- ringonkukka	150	110
Palkokasvit	60	40
Sokerijuurikas	170	130
Varhaisperuna	100	60
Muu Peruna	110	70
Kaalikasvit ja purjo	250	210
Muut sipulikasvit	160	120
Juurekset	200	160
Mauste- ja yrtti- kasvit	120	80
Muut vihannes- kasvit	200	160
Marja- ja hedel- mäkasvit	140	100
Taimitarha- tuotanto	200	160

***syyslannoitusraja eloperäisille maille 20, muille 30.**

**** Ennen 1.9. lannoitusta ei katsota syyslannoitukseksi, mutta huomioidaan 200 kg katossa**

Pohjavesialueella vähennetään liukoisen typen vuotuisesta enimmäismäärästä 10 kg/ha.

Jos liukoisen typen lannoitusmäärä ylittää 150 kg/ha vuodessa, määrä on jaettava vähintään kahteen erään, joiden levittämisen välisen ajan on oltava vähintään kaksi viikkoa.

Syksyllä 1.9. jälkeen tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa levitettävän liukoisen typen määrä saa olla enintään 30 kg/ha. Syksyllä levitetyn liukoisen typen määrä huomioidaan kokonaisuudessaan osana seuraavan viljelykasvin lannoitusta.

12 §

Fosforilannoitemäärät

Kokonaisfosforin enimmäislannoitusmäärä vuodessa on peltokasveille 60 kg/ha, puutarhakasveille 100 kg/ha ja sokerijuurikkaalle sekä perunoille 80 kg/ha. Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään viiden vuoden tasausjaksoa. Kokonaisfosforin enimmäismäärään sisältyy epäorgaanisten lannoitteiden, tuotantoeläinten lannan, ja orgaanisten lannoitevalmisteiden sisältämä analysoitu liukoinen fosfori.

13 §

Ravinnepitoisuuksien määrittäminen

Toiminnanharjoittajan on teetettävä viiden vuoden välein lanta-analyysi, jossa

määritetään lannan sisältämä liukoinen typi, kokonaistyyppi ja kokonaisfosfori. Lannoitus suunnitellaan lanta-analyysin ja liitteessä 2 esitettyjen ohjearvojen keskiarvojen perusteella. Toiminnanharjoittajan on säilytettävä lanta-analyysin tiedot ja orgaanisten lannoitevalmisteiden tuoteselosteet ja esitettävä ne pyydettyäessä valvontaviranomaiselle.

14 §

Toiminnanharjoittajan kirjanpitovelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on pidettävä lannoituksesta vuosittain kirjaa kasvulohko-kohtaisesti ja pyydettyäessä toimitettavat tiedot valvontaviranomaiselle:

- 1) Peltujen ravinnelisyäkseen käytetyn lannan ja lannoitevalmisteiden määrästä ja niiden sisällyttämisestä liukoisesta tyyppistä ja kokonaistyyppistä sekä kokonaisfosforista;
- 2) satotasoista ja
- 3) ajankohdista, jolloin lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita on levitetty pellolle.

15 §

Valvonta

Tämän asetuksen noudattamisen valvon-
nasta säädetään ympäristönsuojelulain 13
luvussa ja rangaistuksista ympäristönsuoje-
lulain 116 §:ssä.

Kunnan maaseutuelinkeino- ja ympäris-
töviranomaisen tulee antaa alueelliselle
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuk-
selle tiedot asetuksen rikkomisesta sekä
asetuksen noudattamisen valvomiseksi ja

nitraattidirektiivin edellyttämien raporttien
laatimiseksi.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan x päivänä x
kuuta 201x. Asetuksella kumotaan 9 päi-
vänä marraskuuta 2000 annettu valtioneu-
voston asetus 931/2000 sellaisena kuin se
on muutettu valtioneuvoston asetuksella
834/2010.

17 §

Siirtymäsäännökset

Edellä 4 §:ssä säädettyjä eläinsuojien ja
rakennelmien sijoittamista, 1 liitteen mu-
kaisia vähimmäistilavuuksia ja 7 §:n 2
momentissa säädettyjä lietalannan ja virt-
san sekä kuivalannan varastointitilojen kat-
tamista koskevia säännöksiä sovelletaan
X.X.201X jälkeen vireille tuleviin eläin-
suojien ja rakennelmien laajennus- ja uu-
disrakennushankkeisiin.

Neuvoston direktiivi 91/676/ETY,
12.12.1991, EYVL N:o L 375,
31.12.1991, s.1- 8

MUISTIOLUONNOS

Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta

1. Johdanto

Asetusehdotuksella pantaisiin täytäntöön 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi (91/676) vesien suojelemiseksi maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta, ns. nitraattidirektiivi. Asetuksella pannaan täytäntöön direktiivin jäsenvaltioilta edellyttämä toimenpideohjelma sekä hyvän maatalouskäytännön ohjeet.

Asetuksen soveltamisalaa laajennettaisiin voimassa olevasta asetuksesta (VNA maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyyn rajoittamisesta, 931/2000). Asetus ei koskisi enää pelkästään nitraattien vesiin pääsyn rajoittamista. Asetusta sovellettaisiin jatkossa myös fosforin käyttöön lannoitteena ja lisäksi asetukseen esitettäisiin sisällytettävän toimenpiteitä ammoniakkin ilmaan haihtumisen ehkäisemiseksi eikä siten koskisi jatkossa enää pelkästään nitraattien vesiin pääsyn rajoittamista. Soveltamisalaa tehtävän muutoksen johdosta asetuksen nimi muutettaisiin vastaamaan sen uudistettua sisältöä. Soveltamisalan laajennus voitaisiin antaa ympäristönsuojelulain 12 §:n nojalla.

2. Esityksen vaikutukset

- taloudelliset vaikutukset

Asetusehdotuksella arvioidaan olevan toiminnanharjoittajien ja viranomaisten toimintaan liittyviä taloudellisia vaikutuksia. Viljelijöille lisäkustannuksia aiheutuu erityisesti lantaloiden tilavuusvaatimusten kasvattamisesta ja uusien lantaloiden ja nykyisten lantaloiden laajennusten kattamisesta. Uusien lantaloiden tilavaatimuksen tiukentamisesta arvioitu keskimääräinen varastokohtainen lisäkustannus olisi Suomen ympäristökeskuksen arvion mukaan n. 16 000 euroa, ja lantaloiden kattamisesta aiheutuva varastokohtainen kustannus kelluvalla katteella n. 34 000 euroa ja kiinteällä katteella n. 59 000 euroa per varasto. Näitä kustannuksia voidaan osittain korvata maatalouden investointituilla. Asetusehdotuksesta arvioidaan aiheutuvan lisäkustannuksia myös viranomaisille, lähinnä asetuksen valvontaan liittyvien tehtävien lisääntyessä.

- ympäristövaikutukset

Asetusehdotuksella pyritään tehostamaan voimassa olevan nitraattiasetuksen tavoitteita vähentää maa- ja puutarhataloudesta peräsin olevien nitraattien pääsyä vesiin. Asetusehdotus sisältää aiemmasta asetuksesta poiketen lisäksi myös fosforin käyttöä koskevia määräyksiä. Lisäksi ehdotetaan määräyksiä, joilla vähennettäisiin ammoniakkipäästöjä ilmaan. Asetusehdotuksessa esitetyillä uusilla toimenpiteillä voidaan arvioida olevan merkittäviä positiivisia ympäristövaikutuksia.

Asetusehdotuksen eläinsuojien ja rakennelmien sijoittamista koskevilla esityksillä tehostetaan erityisesti pinta- ja pohjavesien suojelua riskiherkillä alueilla.

Lantalatilavuusvaatimuksia tiukentamalla pyritään ohjaamaan lannan levitystä kasvukaudelle. Nykyiset lantalatilavuusvaatimukset ovat olleet riittämättömiä, koska sekä lannan että pesuvesien määrät ovat

tiloilla kasvaneet. Tämän johdosta lantaa on jouduttu levittämään vielä syksyisin. Tutkimusten mukaan lannan syyslevitys lisää ravinteiden huuhtoutumista huomattavasti enemmän kevätlevitykseen verrattuna.

Sallimalla tilalla kertyvän ja tilan vastaanottaman lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointi kuukauden ajan pellolla levitystä odottamassa pyritään tehostamaan ravinteiden kierrätystä ja hyötykäyttöä.

Määräämällä täsmällisemmin lannan ja lannoitevalmisteiden varastoinnin rakenteellisista vaatimuksista voidaan paremmin ehkäistä ravinteiden huuhtoutumista varastoinnin ja kuormaamisen yhteydessä.

Lantaloiden kattamisella estetään sadevesien pääsy lantalaan, millä pienennetään vaadittua lantalatilavuutta ja vähennetään ammoniakkipäästöjä ja hajuhaittoja. Nykyisessä asetuksessa liitteessä 3 ollut lantavarastojen kattamista koskeva suositus siirretäisiin määräykseksi uuteen asetukseen. Ilman laatuun kielteisesti vaikuttavan ammoniakkin päästöt Suomessa aiheutuvat yli 90-prosenttisesti lannasta. Esitys osaltaan edistäisi EU:n päästökattodirektiivistä (2001/81/EY) johtuvia ammoniakkipäästöjen rajoittamistavoitteita. Kattamisvaatimus koskisi kuitenkin ainoastaan uusia lantaloita ja nykyisten laajennuksia ja siten saavutettavat ympäristöhyödyt tulisivat viiveellä.

Kuivalannan aumavarastoinnin, ns. patteroinnin, rajoittamisella pyritään ohjaamaan lannan varastointia asianmukaisiin varastointitiloihin ja siten vähentämään ravinteiden huuhtoutumisriskiä sekä ammoniakkipäästöjä ja hajuhaittoja.

Lannoitteiden pintalevityskiellon tiukentamisella kaltevilla pellon osilla vähennetään ravinteiden huuhtoutumisriskiä.

Typpilannoitemääriä tarkistetaan viimeisimpien satovastetutkimusten perusteella. Asetukseen sisällytettäisiin jatkossa myös fosfori, jolle määritettäisiin sallitut enimmäislannoitusmäärät.

Enimmäislannoitusmäärillä vähennetään lannoittamisesta pinta- ja pohjavesiin sekä ilmaan aiheutuvaa ravinnekuormitusta. Enimmäislannoitusmäärät koskevat myös tiloja, jotka eivät ole sitoutuneet maatalouden ympäristötukijärjestelmään.

3. Asetusehdotuksen pykäläkohtainen sisältö

1 § Tarkoitus

Asetukseen lisättäisiin uusi tarkoitus pykälä. Pykälä toistaisi voimassa olevan nitraattiasetuksen nitraattidirektiivin täytäntöönpanoa koskevan 1 §:n sisällön sekä nitraattidirektiivin edellyttämän hyvän maatalouskäytännön ohjeiden täytäntöönpanoa ilmaisevan 3 §:n sisällön. Pykälässä huomioitaisiin lisäksi lannoittamisesta, lannan ja asetuksessa tarkoitettujen lannoitteiden varastoinnista ja käsittelystä ilmaan aiheutuvien päästöjen ehkäisyä ja vähentämistä koskeva asetuksen laajennus.

2 § Soveltaminen

Voimassa olevan asetuksen soveltamisalaa koskevaa 2 §:ää esitettäisiin täydennettäväksi siten, että pykälässä täsmennettäisiin ne lannoitevalmistelain (539/2006) ja sen nojalla annetun lannoitevalmisteasetuksen (MMM 24/11) lannoitevalmisteet, joiden käyttöön asetusta sovellettaisiin.

3 § Määritelmät

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin asetuksessa ilmenevät keskeisimmät käsitteet.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin jaloittelualue, jolla tarkoitettaisiin tässä aidattua aluetta, johon eläimet pääsevät päivittäin tai viikoittain suoraan eläinsuojasta tai erillistä kujannetta pitkin. Jaloittelualueella ei kasvaisi kasvillisuutta, vaan se olisi asfalttia tai maabetonia, jolta valumavedet olisi mahdollista kerätä talteen erilliseen säiliöön tai puhdistamoon. Jaloittelualueella voisi olla ruokintakatos ja se voisi olla myös katettu kokonaan tai osittain.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin kelluva kate, jolla tarkoitettaisiin pääsääntöisesti lietteen tai virtsan pinnalle säännöllisesti levitettävää ja jatkuvasti ylläpidettävää kerrosta, joka estäisi hajun ja ammoniakkin leviämistä ympäristöön. Kelluvaksi katteeksi katsottaisiin turve, polystyreeni ja leca-rouhe sekä niistä tehdyt kuulat sekä kelluvat levykannet, kuten solumuovilevyt. Kelluvaksi katteeksi voitaisiin jossain tapauksessa katsoa kuuluvaksi myös naudan, erityisesti lihanaudan lietelannan pintaan kuivunut ja riittävästi kuorettunut pinta.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin kiinteä kate, jolla tarkoitettaisiin esimerkiksi peltikatetta, muovikupolia tai kiristettävää muovikalvoa tai muuta vastaavaa katto- tai katerakennelmaa, joka estää sadeveden ja lumen pääsyn lantalaan.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin kompostointi, jolla tarkoitetaan mikrobiologista prosessia, jossa jätteen orgaaninen aines hajoaa erilaisten mikrobien avulla aerobisissa eli hapellisissa olosuhteissa. Kohonnut lämpötila nopeuttaa kemiallisia ja biologisia reaktioita massassa ja näin orgaanisen aineksen hajoaminen kompostissa on nopeampaa kuin Suomen luonnonoloissa tapahtuva hidas maatuminen. Kompostoinnissa myös lannan pH-arvo nousee, mikä lisää ammoniakkin haihtumista.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin liukoinen tyyppi, joka on veteen tai laimeaan suolaliuokseen liukenevaa ammonium-, nitraatti- ja orgaanista tyyppiä. Liukoisen tyyden määrittämiseen sopivia standardimenetelmiä ovat 1:5 vesiututto (SFS-EN 13052) ja 1 M KCl-ututto (CEN/TS 16177:2012). Myös laimeammat suolaliuokset kuten 0,1 M K₂SO₄ ja 0,01 M CaCl₂ soveltuvat liukoisen tyyden määrittämiseen.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin kokonaistyyppi, joka on orgaanisista lannoitevalmisteista, sivujakeista ja lannasta määritettyä tyyppiä, joka sisältää orgaanisen ja epäorgaanisen tyyden. Kokonaistyyden määrittämiseen sopivia standardimenetelmiä ovat Kjeldahl (esim. SFS-EN 15750 Method B) ja Dumas (EN 13654-2).

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin muokkaus, jolla tarkoitettaisiin pellon ja siihen levitettävän lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden sekoittamista vähintään kylvösyvyyteen tai sitä syvempään kerrokseen siten, että muokkauksen jälkeen pellon pinnassa ei saisi silmin nähtävää esiintyä lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita. Muokkauslaitteiksi katsottaisiin ainakin kyntöaura, jyrsin, kultivaattori, sekä joustopiikkiäes avomaaviljelyillä pelloilla. Myös lannan sijoittaminen (katso määritelmä) riittävään syvyyteen katsottaisiin muokkaukseksi.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin pohjavesialue. Eitetty määritelmä perustuu lausunnoilla olleen ympäristönsuojelulain uudistamista koskevan HE:n sisältämään uuteen pohjavesialueen määritelmään. Pohjavesialueen määritelmää tarkistetaan tarvittaessa asetuksen antamisen yhteydessä huomioiden ympäristönsuojelulain uudistuksen voimaantulo ja siinä oleva vahvistettu määritelmä. Pohjavesialueiden luokittelua tarkasteltiin ympäristöministeriön asettamassa pohjavesityöryhmässä, jossa tarkasteltiin myös

pohjavesialueen määritelmän muotoilua. Työryhmän esityksen mukaan pohjavesialueella tarkoitetaan huokoista tai läpäisevää, veden kyllästämää maa- tai kallioperämuodostumaa, joka mahdollistaa merkittävän pohjaveden virtauksen tai pohjavedenoton.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin sijoittaminen, jolla tarkoitettaisiin tässä nestemäisen lietalannan, virtsan ja orgaanisten lannoitevalmisteen sijoittamista vähintään 10 cm:n syvyyteen peltoon laitteella, joka leikkaa tai viiltää pellon pintaan vaon, johon lannoite voidaan valuttaa tai ruiskuttaa. Letkulevittimellä tapahtuva lannoittaminen ei olisi sijoittamista eikä se myöskään täyttäisi muokkausmääritelmää.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin tulvanalainen alue, jolla asetuksessa tarkoitettaisiin alueita, jotka jäävät tulvan alle useammin kuin keskimäärin kerran 20 vuodessa. Maa- ja metsätalousministeriö on nimennyt maamme merkittävät tulvariskialueet. Näille alueille on laadittu tulvakartat, jotka kuvaavat erisuuruisilla todennäköisyyksillä esiintyvien tulvien leviämisalueita. Tämä lisäksi tulvakarttoja on tehty muillekin alueille, mutta niitä ei ole kattavasti saatavana koko valtakunnan alueelta. Tulvanalaisten alueiden sijainnista saa tarkempaa tietoa alueen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista..

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin ulkotarha, jolla tarkoitettaisiin jaloittelualuetta laajempaa aluetta, joka voi sisältää myös tiivispohjaisen jaloittelualan osan. Myös ulkotarha on aidattu alue, joka voi olla peltoa tai metsää. Ulkotarhassa eläimiä voi pitää tai kasvattaa vuoden ympäri ja siellä voi olla myös eläinsuojia tai katos. Lanta olisi pyrittävä keräämään ulkotarhasta säännöllisesti.

Asetuksen 3 §:ssä määriteltäisiin vesistön käsite. Käsite on yhdenmukainen vesilain vesistön käsitteen kanssa. Vesistöinä pidettäisiin kaikkia luonnollisesti syntyneitä, pysyvästi vesipintaisia alueita tai uomia lukuun ottamatta ojaa, noroa ja lähdeä. Vesistön määritelmästä tulisi näin varsin kattava ja siihen sisältyisivät myös esimerkiksi vesistöön tai pohjaveteen hydrologisesti yhteydessä olevat, sorakuoppiin ja kaivosruoppeihin syntyneet lammikot. Keinotekoiset vesialueet kuten kanavat, tekojärvet tai tekolammikot ovat vesilain systematiikassa vesistöjä samoin edellytyksin kuin niiden luontaiset vastineet

4 § Eläinsuojien ja rakennelmien sijoittaminen

Eläinsuojien, lannan- ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilan, tuotantoeläinten jaloittelualan ja ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikkojen sijoittamisessa on otettava huomioon ympäristönsuojelulain 86/2000 8 §:ssä tarkoitettu pohjaveden pilaantumisvaara sekä huomioitava pinta- ja pohjavesien suojelun tarpeet. Pykälässä esitetään, että eläinsuojia ja rakennelmia ei saa sijoittaa pohjavesialueelle eikä tulvanalaiselle alueelle sekä esitetään riittäväksi arvioidut metrimääräiset suojaetäisyydet niiden sijoittamiselle vesistön, talousvesikäytössä olevan kaivon tai lähteen sekä valtaojan läheisyyteen. Esitetyt rakennelmien sijoittamista koskevat määräykset annettaisiin ympäristönsuojelulain 12 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla.

Asetuksen 4 §:ssä kiellettäisiin eläinsuojien, ja niihin liittyvien toimintojen sijoittuminen pohjavesialueelle ympäristönsuojelulain pohjavesimääräysten mukaisesti. Ravinteiden huuhtoutumisriskin välttämiseksi kielto koskisi myös alueita, joille tulva voi nousta. Samasta syystä säädettäisiin eläinsuojien ja rakennelmien suojaetäisyyksistä vesistöihin, juomavedenotto paikkoihin ja valtaojoihin.

5 § Lannan varastointi

Eläinten lannan varastoinnista säädeltäisiin asetuksen 5 §:ssä. Lantala olisi mitoitettava vähintään 12 kuukauden aikana kertyvälle lantamäärälle. Lantala voisi olla myös tätä vähimmäisvaatimusta suurempi. Liitteessä 1 on esitetty uudet lantalatilavuudet, jotka perustuvat MTT:n ja SYKE:n yhteistyössä laatimaan selvitykseen. Selvityksessä on tarkasteltu lannantuottomääriä eri lantatyypeille hyödyntäen eri eläinlajien tuoreinta ruokinta- ja erityisdataa sekä kirjallisuutta ja asiantuntija-arvioita. Lannantuottomäärissä on arvioitu todellisuudessa erittyviä sonnan ja virtsan määriä, kuivikkeita ja pesuvesiä.

Lannan varastointitilojen kokoa on jouduttu tarkistamaan mm. eläinten ruokinnassa ja eläinsuojien toiminnassa tapahtuneiden muutosten vuoksi. Kotieläinsuojien pesuvesien määrä on myös kasvanut, kun suurentuneiden yksikkökokojen myötä on siirrytty automatisoidumpiin järjestelmiin. Kattamattomien lantavarastojen tilavuuksia laskettaessa on myös otettava huomioon lisääntyneet sademäärät

Lannan varastointitilavuuden laskemisessa voitaisiin ottaa huomioon myös toiminnanharjoittajien yhteiset lantavarastot. Mikäli lantaa varastoitaisiin niin sanotussa yhteislantalassa, tulisi siitä olla esitettynä toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai määräaikainen sopimus, joka kuitenkin olisi riittävän pitkäaikainen. Yhteislantalalan käyttämisessä tulisi toiminnanharjoittajan varmistaa, että kaikkien sitä käyttävien eläintilojen vuosittainen lantamäärä sopisi lantalaan. Pihattojen kuivikepohjat voisivat myös osittain korvata erillisen lantalalan, mikäli kyseessä olisi niin sanottu kestopuivikepohja, joka tyhjennettäisiin esimerkiksi neljän kuukauden tai puolen vuoden välein. Tällöin varastointiaika voitaisiin ottaa huomioon lantalatilavuudessa vähentämällä siitä esimerkin mukaisesti joko neljän tai kuuden kuukauden lantamäärä. Se tarkoittaisi kuitenkin, että kestopuivike olisi käytettävä suoraan lannoitteena pellolla tai se olisi sitä ennen kompostoitava tiiviillä alustalla. Sitä ei saisi varastoida esimerkiksi aumassa ilman sen mahdollistamaa syytä. Myös laitumelle jäävä lanta, kuitenkin enintään neljän kuukauden ajalta, voitaisiin vähentää vaaditusta lantalatilavuudesta. Mikäli eläimet olisivat yöt sisällä, otettaisiin laidunkaudesta huomioon vain kaksi kuukautta. Lantalatilavuudesta voitaisiin myös poiketa, mikäli lantaa luovutettaisiin toiselle hyödyntäjälle, joka tarkoittaisi esimerkiksi lannan toimittamista kompostointilaitokseen. Toimittamisen tulisi tällöin olla säännöllistä ja varmaa eikä sopimuksessa saisi olla velvoitetta lannan takaisin ottamisesta.

Lantalavaatimus koskisi kaikkia eläintiloja, joilla lantaa kertyisi vuodessa enemmän kuin 20 m³, myös luomutiloja ja hevostiloja. Myös tätä vähäisemmälle lantamäärälle vaadittaisiin lannan varastointiin vähintään siirtolava tai muu vastaava tiivisrakenteinen varasto. Lantaa ei saisi varastoida maavaraisesti.

Myös tilalla, joko kotieläintilalla tai kasvinviljelytilalla, joka ottaa säännöllisesti lantaa vastaan ja varastoi sitä, on oltava tämän pykälän tarkoittama lantala. Mikäli lantaa levitettäisiin suoraan peltoon hyödynnettäväksi, tai lantaa varastoidaan pellolla enintään kuukauden ajan levitystä odottamassa, ei varastointitilaa eli erillistä lantalaa kuitenkaan edellytettäisi. Edellä mainitussa tilanteessa lannan kuiva-aine pitoisuuden tulee olla vähintään 30 %:ia ja lanta tulee peittää asianmukaisesti valumien estämiseksi.

6 § Orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointi

Asetuksen 6 §:ssä säädettäisiin orgaanisten lannoitevalmisteiden varastoinnista. Orgaanista lannoitevalmistetta vastaanottavalta ja sitä suoraan lannoitteena sellaisenaan käyttävältä ei vaadittaisi asetuksen 5 §:ssä määrättyä varastointitilaa. Mutta mikäli vastaanottava tila varastois kyseistä lannoitetta, olisi varastointitilan mitoitusta arvioitava vuosittaisen vastaanotettavan määrän mukaan ja varastointia koskisivat samat vaatimukset, jotka vastaisivat lannan aumakompostoinnissa ja kompostin jälkikypsytyksessä edellytetyjä vaatimuksia. Lannoitevalmisteet tulisi tällöin varastoida tiiviillä alustalla siten, että valumat ympäristöön estettäisiin. Tiivispohjainen olisi määritelty asetuksen 3 §:ssä.

Orgaanisten lannoitevalmisteiden väliaikaisesta alle kuukauden kestävästä varastoinnista pellolla ennen niiden levittämistä noudatettaisiin samaa kuin mitä lannan varastoinnista olisi asetuksen 5 §:ssä 5 momentissa säädetty. Orgaanisen lannoitevalmisteen kuiva-ainepitoisuuden tulisi olla vähintään 30 % ja se tulisi ilmetä lannoitevalmisteen laatutodistuksesta tai sisältövaatimuksesta. Valmisteen kuiva-ainepitoisuuden ilmoittaminen tulisi olla valmistajan vastuulla ja se tulisi olla luettavissa pakkausselosteessa tai se tulisi olla muutoin helposti löydettävissä.

Säilörehun valmistuksessa syntyvän puristenesteen varastointia koskeva sääntely säilyisi ennallaan. Sen lisäksi jaloittelualueiden valumavedet olisi kerättävä talteen ja varastoitava vesitiiviissä materiaalista olevassa säiliössä tai varastossa. Edellä mainitut maatilalla syntyvät jätevedet luokiteltaisiin orgaanisiksi sivujakeiksi ja ne tulisi ensisijaisesti käyttää pellolla lannoitteena. Ne voitaisiin johtaa myös erilliseen puhdistamoon, jonka toiminnasta olisi annettava esimerkiksi eläinsuojan ympäristöluvassa tarpeelliset määräykset.

7 § Varastointia koskevat rakenteelliset vaatimukset

Lannan ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden rakenteellisista varastointivaatimuksista säädeltäisiin asetuksen 7 §:ssä. Lietelantaa voitaisiin varastoida lietesäiliössä, terässäiliöissä, tuubeissa, pusseissa ja lietealtaissa. Lantala voisi olla kokonaan myös maanpäällinen. Kuivalantaa varastoitaisiin lujuus- ja säänkestovaatimukset täyttävässä betonisessa kuivalantalassa. Kuivalantaa voitaisiin varastoida myös muunlaisesta materiaalista tehdyssä lantalassa. Kaikkien lantalarakenteissa käytettävien materiaalien tulisi olla ennakkohyväksyttyä, vesitiiviitä ja täyttää maa- ja metsätalousministeriön lujuus- ja säänkestovaatimukset. Tarvittaessa lantalan rakenteelliset vaatimukset hyväksyttäisiin tapauskohtaisessa ympäristölupaharkinnassa.

Lannan johtamisella tarkoitettaisiin lannan siirtämistä eläinsuojasta lantalaan esimerkiksi lietekanavaa pitkin, viemäröinnillä tai mekaanisilla kuljettimilla. Lannan johtamista voisi olla myös muunlainen siirtäminen esimerkiksi lantalasta kuormattavaan ajoneuvoon. Lannan käsittelyssä käytettäviä rakenteita, kuten kompostointia tai mädätystä koskisivat samat vaatimukset kuin lannan varastointia.

Pykälässä määrättäisiin lantalan kattamisesta joko kiinteällä tai kelluvalla katteella. Lantalan kiinteällä kattamisella estettäisiin sadevesien pääsy lantalaan. Kattamisella vähennettäisiin myös lannan varastoinnista aiheutuvia ilmapäästöjä ja hajuhaittaa. Lupaharkinnassa voitaisiin määrätä lantala katettavaksi kiinteästi, mikäli varastoinnista aiheutuisi kohtuutonta räsitusta naapurustolle. Myös, mikäli lantaa käsiteltäisiin, kuten ilmastoitaisiin tai separoitaisiin, kattaminen olisi perusteltua. Kelluvaa irtonaista katetta tulisi lisätä säännöllisesti ja sen pysyvyys tulisi rakenteellisesti varmistaa. Kelluva kate ei estäisi sadeveden päästyä lantalaan, joten se tulisi ottaa huomioon lantalan mitoituksessa.

8 § Kuivalannan varastointi poikkeustilanteessa

Pykälässä säädeltäisiin eläintilalla kertyvän kuivalannan poikkeuksellisesta varastointimahdollisuudesta. Tässä tarkoitettu poikkeustilanne ei koskisi muita orgaanisia lannoitevalmisteita. Joissain määrin, kuten esimerkiksi tautitilanteessa, se voisi koskea kuitenkin myös eläintilalla kertyvää liotelantaa, jos sitä imeytettäisiin turpeeseen 30 %:n kuiva-ainepitoisuuden täyttymiseksi. Pykälässä säädeltäisiin lisäksi ne muut perusteet, joiden täytyessä varastointi poikkeustilanteessa olisi mahdollista. Lantaa voitaisiin poikkeuksellisesti varastoida pellolla lantapatterissa, jos sen kuiva-ainepitoisuus olisi vähintään 30 % ja, jos varastointiin olisi jokin erityinen syy, kuten tarttuva tauti. Kuiva-ainepitoisuus arvioitaisiin tilatasolla, mutta

jos varastointi olisi tautitapauksessa perusteltua, taudinaiheuttajan analysoisi eläinlääkäri. Lannan poikkeuksellinen varastointi ei kuitenkaan korvaisi tässä asetuksessa vaadittua lantala. Auma olisi mahdollista perustaa aikaisintaan helmikuussa ja mikäli sitä ei levitettäisi peltoon keväällä, olisi se levitettävä peltoon viimeistään saman vuoden lokakuun 15. päivänä. Poikkeustilanteena ei voitaisi kuitenkaan pitää kelirikkoa, joka uusiutuisi esimerkiksi joka vuosi.

9 § Ilmoitus kuivalannan varastoinnista poikkeustilanteessa

Pykälässä säädeltäisiin 8 §:ssä tarkoitettua varastointia koskevasta ilmoituksesta, joka tulisi tehdä vähintään 30 vuorokautta etukäteen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoituksen tekisi se, jonka eläntilalla lantaa kertyy, ei vastaanottaja, jonka pellolle lanta mahdollisesti toimitettaisiin varastoitavaksi. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tulisi tehdä asiassa tarkastus, jotta poikkeuksellista varastointia koskevat edellytykset voitaisiin varmistaa. Viranomainen voisi antaa asiasta lisäksi ympäristönsuojelulain 84 §:ssä tarkoitettuja lisämääräyksiä, jos se olisi ilmeisen tarpeellista esimerkiksi hajuhaittojen ehkäisemiseksi. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vuosittaisella raportoinnilla varmistettaisiin, että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella olisi tieto alueellaan poikkeustilanteissa aumassa varastoitavista lantamääristä. Tiedon välittäminen olisi muutoinkin valvonnallisista syistä tarpeen.

10 § Lannoitteiden ja lannoitevalmisteiden käyttö

Pykälässä säädeltäisiin kaikkien lannoitteiden ja orgaanisten lannoitevalmisteiden käyttämisestä. Lähtökohtana olisi, että lannoitteet olisi levitettävä pellon pintaan tasaisesti ja siten, että valumia vesiin ei pääsisi syntymään. Valumalla tarkoitettaisiin tässä pellon pinnalla silminnähettävää valuntaa ojaan tai vesistöön. Tiivistymisellä tarkoitettaisiin lähinnä pohjamaan tiivistymistä. Sen vähentämiseksi tai estämiseksi lannoitteiden ja lannoitevalmisteiden levityksessä tulisi huomioida kuormien koko ja pellon märkyys. Tiivistyminen lisäisi erityisesti salaojissa kulkeutuvien ravinteiden huuhtoutumista.

Lannoituksessa käytettävien ravinteiden määrää voitaisiin vähentää tai lisätä sen mukaan mikä olisi keskimääräinen satotaso, viljelyvyöhyke, viljelykierto ja pellon viljavuusluokka. Lannoituksessa tulisi kuitenkin huomioida tämän asetuksen kasvilajikohtaiset enimmäislannoitusmäärät.

Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden kevätlevitystä koskeva alkamisajankohta olisi sama kuin aikaisemmassa asetuksessa. Lantaa voisi levittää aikaisintaan 1.4., mikäli muut perusteet levittämiseksi ovat olemassa. Syyslevitystä koskeva sääntely olisi kuitenkin aikaisempaa tiukempi tai se ei sisältäisi kuukauden poikkeusta. Lannan ja muiden orgaanisten lannoitevalmisteiden viimeinen levityspäivä olisi 1.11. Voimassa oleva asetus mahdollistaa lannoitteiden levityksen 15.10. saakka. Tiettyjen edellytysten täytyessä lannoitteiden levitystä on voitu jatkaa 15.11. saakka. Lantaa ja orgaanisia lannoitevalmisteita ei saisi koskaan levittää lumipeitteeseen, routaantuneeseen tai veden kyllästämään maahan. Lumipeitteisyydellä tarkoitettaisiin lumikerrosta, joka jäisi sateen jälkeen tasaiseksi peitteeksi pellon pintaan. Se voisi olla myös hetkittäinen ja sulaa välillä pois. Routaantunut pelto olisi vielä pintaosiltaan jäässä. Esimerkiksi turvepelto voisi kuitenkin olla vielä syvemmillä kerroksiltaan vielä roudassa tai jäässä ilman, että se estäisi lannan levittämistä. Veden kyllästämä pelto olisi kauttaaltaan märkä eikä sitä voisi esimerkiksi kyntää eikä siihen imeytyisi enää nestemäiset lannoitteet.

Lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet olisi muokattava peltoon tai pelto olisi kynnettävä vuorokauden kuluessa levityksestä. Vuorokausi alkaisi, kun lannanlevitys alkaa. Muokkausvälineiksi katsottaisiin

asetuksen 3 §:ssä tarkoitetut laitteet. Muokkaamista tai pellon kyntämistä koskeva sääntely koskisi nyt myös keväällä tapahtuvaa lannan levitystä aikaisemman syksyn sijaan. Muokkausvelvoite koskisi kaikkia kasvilajeja ja myös avokesantoa. Ainoastaan kasvustoon voitaisiin levittää lantaa ja orgaanisia lannoitevalmisteita ilman muokkausvelvoitetta, kuitenkin enintään 1.11. saakka. Kasvustolla tarkoitettaisiin yksi- tai monivuotista nurmea, viljaa, öljykasveja, erikoiskasveja ja niiden oraita.

Edellä mainituille kasvilajeille lantaa voitaisiin levittää letkulevittimellä tai hajalevityksenä, lukuun ottamatta monivuotista nurmikasvustoa, jolle lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet olisi 31.8. jälkeen aina sijoitettava. Sijoittamiseksi katsottaisiin asetuksen 3 §:ssä tarkoitetut laitteet. Sijoittamista koskeva ajankohtaa aikaistettaisiin kahdella viikolla aikaisemmasta.

Lannoitus olisi kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Lannoituksella tarkoitettaisiin kaikkia lannoitteita ja niiden sisältämiä ravinteita. Etäisyys mitattaisiin keskivedenkorkeuden mukaisesta vesirajasta ja jyrkillä kohdilla pellon ja ojan taitteesta. Vesistöksi katsottaisiin vesilaissa määritelty vesialueet. Seuraavan viiden metrin leveydellä, mikäli kyseisen pellon osan kaltevuus ylittäisi kaksi prosenttia (eli nousua viiden metrin matkalla enemmän kuin 10 cm) ja se viettäisi vesistöön päin, lantaa ja orgaanisia lannoitevalmisteita saisi levittää vain sijoittamalla tai muokkaamalla ne maahan 12 tunnin kuluessa levityksestä. Pintaan levittäminen esimerkiksi letkulevittimellä ei olisi kasvustoonkaan sallittua. Rajoitus ei koskisi epäorgaanisia lannoitteita. Pellon osalla tarkoitettaisiin mitä tahansa pellon osaa, jonka alueella kaltevuus ylittäisi kaksi prosenttia. Tämän lisäksi pykälässä säädeltäisiin kaikkien muiden, myös muualle kuin vesistöön päin kaltevien, peltojen lannoittamisesta lannalla tai orgaanisilla lannoitevalmisteilla. Yli kuusi prosenttia viettävillä pellon osilla lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet saisi levittää sijoittamalla tai muokkaamalla ne 12 tunnin kuluessa levityksestä. Sääntely olisi aikaisempaa yksinkertaisempaa, kun keskimääräisiä kaltevuuksia ei olisi enää tarpeen laskea. Nyt kaltevat ja jyrkät pellon osat voitaisiin alueina jättää lannoituksen ulkopuolelle sen vaikuttamatta muuhun pellon eli peruslohkon lannoittamiseen.

Säännöllisesti talousvesikäytössä olevien kaivojen ja lähteiden ympärille olisi jätettävä vähintään 30 metrin levyinen vyöhyke, jolle lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita ei levitettäisi. Määrätty etäisyys voisi olla myös 100 metriä, jos paikalliset olosuhteet niin vaatisivat. Tällainen tilanne voisi olla esimerkiksi rinteessä sijaitseva kaivo tai lähde, jonka yläpuolisella alueella olisi peltoa tai laidunaluetta.

Lannoittamista koskevaa pykälää sovellettaisiin myös orgaanisiin sivujakeisiin, mikäli niitä käytettäisiin lannoitteena.

11 § Typpilannoitemäärät

Asetuksen 11 §:ssä säädettäisiin käytettävistä typpilannoitemääristä. Nitraattidirektiivin mukaisesti määrättäisiin tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa vuosittain levitettävän kokonaistypen määräksi enintään 170 kg/ha.

Lasketun typpilannoitusmäärän ylittäessä 150 kg/ha säädettäisiin huuhtoumariskin pienentämiseksi veloitteesta levittää se kahtena eränä siten, että levitysten väli olisi vähintään 2 viikkoa.

MTT on kerännyt tietoa eri typpilannoitusmäärillä saaduista satovasteista eri viljelykasveilla arvioidakseen ne biologisesti hyväksyttävät typpilannoituksen optimirajat, jotka eivät aiheuta suuria ympäristöriskejä. Eri viljelykasvilajeille säädettäisiin liukoisien typen vuosittaiset enimmäismäärät taulukon 1 mukaisesti siten, että eloperäisille maille levitettävät määrät olisivat pienemmät kuin kivennäismaille.

Tutkimustulosten perusteella säädettäisiin pohjavesialueilla, joilta typpi huuhtoutuu herkimmin, käytettävän typpilannoituksen enimmäismääräksi 10 kg/ha vähemmän kuin muilla kivennäismailla ravinnehuuhtoutumariskin vähentämiseksi. Samoin perustein vähennettäisiin typpilannoitusta 40 kg/ha eloperäisillä mailla, joilla eloperäisen aineksen osuus on vähintään 20 %.

Kasvukauden ulkopuolella syksyllä tehtävien levitysten aiheuttamien suurempien huuhtoutumisriskien pienentämiseksi rajoitettaisiin lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa levitettävän liukoisen typen enimmäismääräksi 1.9. lähtien 30 kg/ha. Syysrukiille säädettäisiin syksyllä annettavan liukoisen typen enimmäismääräksi 20 kg/ha.

12 § Fosforilannoitemäärät

Komission valmisteluasiakirjassa (SEC(2010)118 final, s. 38) nimetään fosfori rehevöitymistä edistävänä tekijänä ja todetaan, että sen levittämistä on rajoitettava. Valmisteluasiakirjassa todetaan, että jäsenvaltioiden tulisi lisätä fosforia koskevia toimenpiteitä lainsäädäntöönsä, jotta vesipuitteidirektiivissä asetetut tavoitteet voitaisiin saavuttaa. Asetuksen sääntelyn piiriin esitetäänkin lisättäväksi fosforilannoitemääriä koskeva pykälä, jossa määriteltäisiin sallitut kokonaisfosforin enimmäislannoitusmäärät. Fosforin enimmäislannoitusmääristä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa lannoitevalmisteista. Fosforin enimmäislannoitusmääristä esitettäisiin säädettäväksi nyt valtioneuvoston asetuksen tasolla ja samalla tarkistettaisiin fosforin enimmäislannoitusmäärät. Samalla määriteltäisiin tarkemmin eri kasvilajiryhmille (sokerijuurikas ja peruna, muut peltokasvit sekä puutarhakasvit) sallitut fosforin enimmäislannoitusmäärät. Fosforin käyttöä koskevat määräykset annettaisiin ympäristönsuojelulain 12 §:n 2 momentin 1 kohdan nojalla.

13 § Ravinnepitoisuuksien määrittäminen

Nykyisessä nitraattiasetuksessa edellytetään, että lannan typpianalyysi on tehtävä viiden vuoden välein viimeistään vuonna 1998 tehdyn analyysin jälkeen.

Analyysituloksia on käytetty laskettaessa hehtaarikohtaisia lannan levitysmääriä. Ns. taulukkoarvojen (perustuvat Viljavuuspalvelun analyysiaineistoon usealta vuodelta) käytöstä tässä yhteydessä ei ole ohjeita tai määräyksiä. Lannan analysointivelvoite on tuottanut suuren lanta-analyysiaineiston, jonka turvin saadaan käsitys eri eläinten lantojen keskimääräisistä ominaisuuksista.

Asetuksessa kävisi selvästi ilmi, että myös taulukkoarvot kelpaavat levitysmäärälaskennan perusteeksi. Taulukkoarvoissa ei tähän asti ole ollut kokonaistyyppitietoja, ainoastaan kokonaisfosforin ja liukoisen typen tiedot. Koska tyyppieritysmäärät ja lannan ravinnepitoisuudet voivat muuttua muutamassa vuodessa ja siksi aiheuttaa taulukkoarvojen vanhenemisen, tai koska tilojen välillä voi olla aidosti suuria eroja em. arvoissa, olisi perusteltua säilyttää lanta-analyysivelvoite ja perustaa lannalla lannoittaminen siihen. Koska maatalouden ympäristötuessa on mahdollista lannoittaa tilan omien lanta-analyysitulosten rinnalla myös taulukkoarvojen pohjalta ja koska lanta-analyysinäytteiden ottamiseen liittyy epävarmuuksia, olisi taulukkoarvoihin perustuva lannoitus myös perusteltua. Taulukkoarvojen tuottamista varten tulisi lanta-analyysivelvoite säilyttää, jotta taulukkoarvojen taakse saadaan riittävän suuri tilastollinen aineisto. Taulukkoarvoja ja tilakohtaisia analyysituloksia olisi kuitenkin järkevintä käyttää yhdessä, sillä tilakohtaiseen lantanäytteenottoon sisältyy isoja epävarmuuksia. Käyttämällä taulukkoarvoja oman analyysituloksen

rinnalla, kompensoidaan tilan omaan lantanäytteeseen mahdollisesti liittyvää epäedustavuutta. Tällä tavoin kompensoidaan myös pelkkien taulukkoarvojen käyttämisestä aiheutuvia mahdollisia epävarmuuksia, jos tilan oma lanta on aidosti "normilannasta" poikkeavaa.

Taulukossa on esitetty eläinryhmäkohtaiset arvot. Tarkempaa jaottelua ei ole, koska lanta-analyysissä ei ole tarkempaa tietoa eläintyypistä (esimerkiksi naudan lietelanta, naudan kuivikelanta, virtsa imeytetty, hevosen lanta, sian lietelanta, naudan virtsa). Toisin sanoen, jos tilalla on vain sonneja, sen lannasta otetun näytteen tulosta ja lantataulukon vastaavan lantatyypin nautatulosta käytetään, kun lasketaan keskiarvo, jota käytetään lannoituksen suunnittelussa. Jos eläin puuttuu kokonaan listasta, silloin käytetään ainoastaan lanta-analyysitulosta. Samaten, jos tilalla on esimerkiksi sian ja naudan sekalantaa, on käytettävä analyysitulosta. Myös, jos on prosessoitua lantaa, esimerkiksi separointijakeet, on käytettävä yksinomaan analyysitulosta.

14 § Toiminnanharjoittajan kirjanpitovelvollisuus

Toiminnanharjoittajan kirjanpitovelvollisuutta esitettäisiin täsmennettäväksi. Lannoituksesta olisi aiemmasta poiketen pidettävä kirjaa vuosittain kasvulohkokohtaisesti peltojen ravinnelisäyksen käytetyn lannan ja lannoitevalmisteiden määrästä ja niiden sisältämästä liukoisesta tyypestä sekä kokonaistyypestä ja kokonaisfosforista. Lisäksi kirjaa olisi pidettävä ajankohdista, jolloin lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita on levitetty. Tiedot olisi toimitettava pyydettyä valvontaviranomaisen nähtäväksi. Toiminnanharjoittajan kirjanpitovelvollisuus on edellytys, että viljelijä voi noudattaa asetuksen sallimia enimmäislannoitusmääriä ja että niitä voidaan valvoa.

15 § Valvonta

Asetuksen valvontaa koskeva pykälä esitettäisiin muutettavaksi siten, että kuntien maaseutuelinkeino- ja ympäristöviranomaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille toimitettaviin tietoihin lisättäisiin asetuksen rikkomista koskevat tiedot. Tietoja tarvitaan yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmiä koskevien täydentävien ehtojen valvonnassa.

16 § Voimaantulo

Asetuksen tarkka voimaantulo ajankohta on auki. Asetus pyritään saattamaan voimaan samanaikaisesti uuden maaseudun kehittämisen ohjelmakauden kanssa vuoden 2015 alusta.

17 § Siirtymäsäännökset

Asetuksen 4 §:ssä ehdotettuja eläinsuojien ja rakennelmien sijoittamista sekä asetuksen liitteessä 1 esitettyjä lantaloiden vähimmäistilavuuksia ja 7 §:n 2 momentissa säädettyjä lietelannan ja virtsan sekä kuivalannan varastointitilojen kattamista koskevia säännöksiä sovellettaisiin ainoastaan asetuksen voimaantulon jälkeen vireille tuleviin eläinsuojien ja rakennelmien laajennus- ja uudisrakennushankkeisiin.